

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 16 października 2019 r.
(OR. en)

13224/19

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2019/0229 (NLE)

FISC 398
ECOFIN 885

WNIOSEK

Od: Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej,
podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii
Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2019) 476 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący DECYZJI WYKONAWCZEJ RADY zmieniającej
decyzję 2007/441/WE upoważniającą Republikę Włoską do stosowania
środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168
dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od
wartości dodanej

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2019) 476 final.

Załącznik: COM(2019) 476 final

Bruksela, dnia 16.10.2019 r.
COM(2019) 476 final

2019/0229 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

zmieniająca decyzję 2007/441/WE upoważniającą Republikę Włoską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 395 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej¹ („dyrektywa VAT”) Rada – stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji – może upoważnić każde państwo członkowskie do zastosowania szczególnych środków stanowiących odstępstwo od przepisów tejże dyrektywy w celu uproszczenia poboru VAT lub zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.

W piśmie, które wpłynęło do Komisji w dniu 12 kwietnia 2019 r., Włochy wystąpiły z wnioskiem o przedłużenie okresu stosowania odstępstwa od art. 168 i art. 26 ust. 1 lit. a) dyrektywy VAT, które ma obecnie zastosowanie. W szczególności Włochy zwracają się o upoważnienie do dalszego stosowania odstępstwa od art. 168 poprzez ograniczenie do 40 % prawa do odliczenia VAT nakładanego na wydatki związane z silnikowymi pojazdami drogowymi, które nie są wykorzystywane wyłącznie do celów działalności gospodarczej. Włochy zwracają się ponadto o upoważnienie do dalszego stosowania odstępstwa od art. 26 ust. 1 lit. a) przez zwolnienie z VAT użycia do celów prywatnych pojazdów stanowiących składniki majątku przedsiębiorstwa podatnika, jeżeli takie pojazdy podlegają ograniczeniu prawa do odliczenia.

Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy VAT pismem z dnia 13 maja 2019 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Włochy. Pismem z dnia 14 maja 2019 r. Komisja powiadomiła władze włoskie, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Art. 168 dyrektywy VAT stanowi, że podatnik jest uprawniony do odliczenia VAT należnego lub zapłaconego od towarów lub usług wykorzystywanych na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika w państwie członkowskim, w którym dokonuje tych transakcji. Art. 26 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy stanowi, że użycie do celów prywatnych towarów stanowiących część majątku przedsiębiorstwa uznawane jest za odpłatne świadczenie usług, jeśli VAT od takich towarów podlegał odliczeniu.

W przypadku silnikowych pojazdów drogowych stanowiących część majątku przedsiębiorstwa zastosowanie powyższych przepisów napotyka szereg trudności praktycznych, w szczególności dlatego, że rozróżnienie między prywatnym i służbowym użytkowaniem pojazdu nie jest łatwe. W przypadkach, w których prowadzona jest dokumentacja dotycząca korzystania z takich pojazdów, stanowi ona dodatkowe obciążenie zarówno dla przedsiębiorstw, jak i dla organów administracji, związane z jej prowadzeniem i kontrolowaniem. Stosowanie tych przepisów może ponadto zwiększyć ryzyko nadużyć lub oszustw w zakresie VAT, w szczególności poprzez ewentualne zaniżanie danych na temat wykorzystania takich pojazdów do celów prywatnych.

Włochy są obecnie upoważnione do stosowania odstępstwa od art. 168 dyrektywy VAT poprzez ograniczenie do 40 % prawa do odliczenia VAT nakładanego na koszty zakupu pojazdu, w tym wydatki związane z montażem i podobne, produkcją, nabyciem wewnątrzspółnotowym, przywozem, leasingiem lub wynajmem, przeróbkami, naprawą lub konserwacją i wydatki związane z dostawami towarów lub świadczeniem usług związanych

¹ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

z pojazdami i korzystaniem z nich, w tym smarów i paliwa, pod warunkiem że dany pojazd nie jest używany wyłącznie do celów działalności gospodarczej. Odstępstwo obejmuje wszystkie pojazdy silnikowe, z wyjątkiem ciągników rolniczych lub leśnych, które z reguły są używane do przewozu osób lub rzeczy po drogach i których dopuszczalna waga całkowita nie przekracza 3,5 tony oraz które, wliczając siedzenie kierowcy, mają mniej niż dziewięć miejsc siedzących. Nie obejmuje ono natomiast wydatków związanych wyłącznie z działalnością gospodarczą podatnika. Taka sytuacja ma miejsce w przypadku pojazdów stanowiących jedno z narzędzi pracy podatnika w ramach wykonywania jego działalności oraz pojazdów używanych jako taksówki, a także pojazdów używanych do celów szkoleniowych przez szkołę nauki jazdy i pojazdów używanych do najmu lub leasingu lub używanych przez przedstawicieli handlowych.

Podobnie upoważnia się Włochy do zastosowania odstępstwa od art. 26 ust. 1 lit. a) dyrektywy VAT przez zwolnienie z VAT użycia do celów prywatnych pojazdów stanowiących składniki majątku przedsiębiorstwa podatnika, jeżeli pojazdy te są objęte wyżej wymienionym odstępstwem.

Upoważnienie dotyczące powyższych środków stanowiących odstępstwo zostało po raz pierwszy przyznane przez Radę na mocy decyzji 2007/441/WE z dnia 18 czerwca 2007 r.² do dnia 31 grudnia 2010 r. Następnie, na wniosek Włoch, okres obowiązywania środków stanowiących odstępstwo był trzykrotnie przedłużany: decyzją wykonawczą Rady 2010/748/UE z dnia 29 listopada 2010 r.³ przedłużono go na okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.; decyzją wykonawczą Rady 2013/679/UE z dnia 15 listopada 2013 r.⁴ przedłużono go na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.; oraz po raz ostatni decyzją wykonawczą Rady 2016/1982/UE z dnia 8 listopada 2016 r.⁵ przedłużono go na okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.

Obecny wniosek Włoch o kolejne przedłużenie okresu obowiązywania odstępstwa do dnia 31 grudnia 2022 r. opiera się na tych samych podstawach, co te, które przedstawiono w poprzednich wnioskach. Do wniosku dołączono sprawozdanie zawierające przegląd stosowanego ograniczenia procentowego dotyczącego prawa do odliczenia, zgodnie z wymogiem zawartym w art. 6 decyzji 2007/441/WE.

Z informacji przekazanych przez Włochy wynika, że obecna stawka 40 % jest nadal odpowiednia, ponieważ odpowiada aktualnej sytuacji włoskiej gospodarki w odniesieniu do stosunku prywatnego i służbowego użytkowania przedmiotowych silnikowych pojazdów drogowych. Zgodnie ze sprawozdaniem Włoch w gospodarce Włoch dominują mikroprzedsiębiorstwa, które stanowią 99 % włoskich firm i odpowiadają około 5,2 mln podatników. Potwierdza to, że władze mają trudności z weryfikacją prywatnego i służbowego użytkowania pojazdów silnikowych należących do takich mikroprzedsiębiorstw. Dominacja mikroprzedsiębiorstw uzasadnia również przyjęcie środków upraszczających, aby zapewnić przestrzeganie zobowiązań podatkowych.

Włochy twierdzą, że mikroprzedsiębiorstwa mają minimalny obrót i w większości przypadków tylko jednego pracownika, w związku z czym można założyć, że przedmiotowe pojazdy są wykorzystywane do celów prywatnych w znacznym zakresie. Szacuje się, że średni poziom prywatnego użytkowania pojazdów służbowych przez podatników włoskich

² Dz.U. L 165 z 27.6.2007, s. 33.

³ Dz.U. L 318 z 4.12.2010, s. 45.

⁴ Dz.U. L 316 z 27.11.2013, s. 37.

⁵ Dz.U. L 305 z 12.11.2016, s. 30.

wynosi około 60 %. Wynika to z dominacji mikroprzedsiębiorstw, które posiadają większość pojazdów służbowych poruszających się we Włoszech. Większe przedsiębiorstwa (o obrotach powyżej 5 mln EUR) stanowią ponadto jedynie 1 % ogółu przedsiębiorstw i większość swoich pojazdów służbowych przyznają pracownikom lub dyrektorom jako świadczenie dodatkowe. W tym względzie przypomina się, że obowiązek zapłaty podatku od świadczeń dodatkowych przypada na pracownika (lub dyrektora), który korzysta z tego świadczenia i który w związku z tym przez cały rok wykorzystuje zgodnie z prawem samochód służbowy do celów prywatnych i rodzinnych. Zdaniem Włoch wykorzystanie pojazdów większych przedsiębiorstw do celów niezwiązanych z prowadzeniem działalności gospodarczej stanowi również ponad 50 %.

Aby uzasadnić stosowność wysokości stawki 40 %, Włochy powołują się na wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-228/05 *Stradasfalti*⁶, w którym stwierdzono, że ograniczenie prawa do odliczenia w odniesieniu do wydatków związanych z pojazdami silnikowymi obowiązujące poprzednio we Włoszech nie było zgodne z prawodawstwem UE. W wyniku tego wyroku Włochy były zobowiązane ustanowić procedurę składania wniosków o zwrot nieodliczonego VAT-u. Włoski ustawodawca zdecydował, że podatnicy mogli ubiegać się o zwrot kosztów na dwa różne sposoby: albo za pomocą procedury wniosku analitycznego, dostarczając dowody na to, że procentowa stawka odliczenia, w odniesieniu do której złożono wniosek o zwrot, była właściwa, albo za pomocą procedury wniosku przez internet, przy zastosowaniu zryczałtowanego zwrotu w wysokości 40 %. Włochy twierdzą, że 95 % wniosków o zwrot kosztów złożono za pomocą procedury składania wniosków przez internet. Zdaniem Włoch potwierdza to, że zainteresowane strony same uznają adekwatność tej stawki procentowej do sytuacji gospodarczej Włoch.

Prawdą jest, że rozgraniczenie użytkowania pojazdów do celów prywatnych i do celów działalności gospodarczej jest trudne i wymagałoby zastosowania niewspółmiernie dużych nakładów na prowadzenie odpowiedniej dokumentacji w stosunku do potencjalnych korzyści, zwłaszcza w odniesieniu do przedsiębiorstw jednoosobowych i mikroprzedsiębiorstw. Mogłoby to również prowadzić do sporów prawnych pomiędzy organami podatkowymi a podatnikami, co generowałoby dodatkowe koszty.

Stawka procentowa wysokości 40 % dobrze oddaje podział wykorzystania pojazdów do działalności gospodarczej oraz do użytku prywatnego. W istocie zastosowanie niższego lub wyższego wskaźnika powodowałoby zbyt duże rozbieżności pomiędzy ustalonym wskaźnikiem a faktycznym wykorzystaniem pojazdu do działalności gospodarczej oraz do użytku prywatnego. Podobny wskaźnik stosują także inne państwa członkowskie UE.

Środki przyjęte na mocy decyzji 2007/441/WE uznaje się za udany kompromis pomiędzy przyjętymi zasadami a drogim, czasochłonnym oraz mało efektywnym prowadzeniem dokumentacji poświadczającej faktyczne wykorzystanie pojazdów do działalności gospodarczej.

Oczekuje się, że środki stanowiące odstępstwo nie będą miały znaczącego wpływu na ogólną kwotę dochodów podatkowych Włoch pobieranych na etapie ostatecznej konsumpcji. Nie oczekuje się również, by miały one negatywny wpływ na zasoby własne Unii pochodzące z podatku VAT.

⁶ Wyrok Trybunału z dnia 14 września 2006 r. w sprawie C-228/05, *Stradasfalti Srl v Agenzia delle Entrate – Ufficio di Trento*, ECLI:EU:C:2006:578.

W świetle powyższego oraz biorąc pod uwagę fakt, że ramy prawne UE i stan faktyczny nie uległy zmianie, przedłużenie okresu stosowania środków stanowiących odstępstwo do dnia 31 grudnia 2022 r. wydaje się być uzasadnione. W związku z tym proponuje się, aby wniosek został rozpatrzony pozytywnie. Jeżeli Włochy zamierzają wystąpić o dalsze przedłużenie na okres po 2022 r., muszą przedłożyć wniosek o przedłużenie do dnia 1 kwietnia 2022 r. wraz ze sprawozdaniem zawierającym przegląd stosowanego ograniczenia procentowego.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Podobne odstępstwa w odniesieniu do prawa do odliczenia zostały przyznane innym państwom członkowskim.

Art. 176 dyrektywy VAT stanowi, że Rada określa wydatki, które nie dają prawa do odliczenia VAT. Do tego czasu upoważnia ona państwa członkowskie do utrzymania wyłączeń przewidzianych w prawie krajowym w dniu 1 stycznia 1979 r. W związku z tym istnieje pewna liczba przepisów „wstrzymujących”, które ograniczają prawo do odliczenia związanego ze służbowymi pojazdami samochodowym.

Nie powiodły się wcześniejsze próby mające na celu ustanowienie zasad, na podstawie których określone kategorie wydatków mogą podlegać ograniczeniom w zakresie prawa do odliczenia⁷. Dopóki przepisy te nie zostaną zharmonizowane na szczeblu UE, uznaje się, że właściwe jest przyznawanie tego rodzaju odstępstw.

Proponowane środki są zatem zgodne z przepisami dyrektywy VAT.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Art. 395 dyrektywy VAT jest jedyną możliwą podstawą prawną.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Biorąc pod uwagę przepis dyrektywy VAT będący podstawą wniosku, należy stwierdzić, że wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii Europejskiej. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Proporcjonalność**

Niniejsza decyzja dotyczy upoważnienia przyznanego państwu członkowskiemu w odpowiedzi na jego własny wniosek i nie stanowi jakiegokolwiek zobowiązania.

Biorąc pod uwagę ograniczony zakres odstępstwa, przedmiotowy środek szczególny jest proporcjonalny do zamierzonego celu, jakim jest uproszczenie poboru podatków i zapobieganie niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania. W szczególności, z uwagi na możliwość zaniżania przez przedsiębiorstwa ich zobowiązań podatkowych w deklaracjach oraz fakt, że kontrole przebiegu pojazdów stanowią obciążenie dla organów podatkowych, ograniczenie w wysokości 40 % uprościłoby procedurę poboru podatku VAT i zapobiegałoby uchylaniu się od opodatkowania, między innymi poprzez niewłaściwe prowadzenie dokumentacji.

⁷ COM(2004) 728 final – Wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG w celu uproszczenia zobowiązań wynikających z podatku od wartości dodanej (Dz.U. C 24 z 29.1.2005, s. 10), wycofany w dniu 21 maja 2014 r. (Dz.U. C 153 z 21.5.2014, s. 3).

- **Wybór instrumentu**

Proponowany instrument to decyzja wykonawcza Rady.

Zgodnie z art. 395 dyrektywy VAT odstępstwo od wspólnych przepisów dotyczących podatku VAT jest możliwe jedynie na podstawie upoważnienia Rady, stanowiącej jednomyślnie na wniosek Komisji. Decyzja wykonawcza Rady jest najwłaściwszym instrumentem, ponieważ może być skierowana do poszczególnych państw członkowskich.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie przeprowadzono konsultacji z zainteresowanymi stronami. Niniejszy wniosek opiera się na wniosku złożonym przez Włochy i dotyczy wyłącznie tego państwa członkowskiego.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

Wniosek ma na celu uproszczenie procedury poboru VAT oraz przeciwdziałanie uchylaniu się od płacenia VAT. Ma on zatem potencjalny pozytywny wpływ zarówno na przedsiębiorstwa, jak i organy administracji. Środki stanowiące odstępstwo zostały uznane przez Włochy za najbardziej odpowiednie rozwiązanie. Są porównywalne z innymi przeszłymi i obecnymi odstępstwami przyznanymi innym państwom członkowskim.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek nie ma żadnych skutków dla ochrony praw podstawowych.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie będzie miał negatywnego wpływu na budżet UE.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Wniosek zawiera klauzulę zakładającą wygaśnięcie odstępstwa w dniu 31 grudnia 2022 r.

Jeżeli Włochy rozważają dalsze przedłużenie stosowania środków stanowiących odstępstwo po 2022 r., powinny przedłożyć Komisji wniosek o przedłużenie, wraz ze sprawozdaniem zawierającym przegląd stosowanego ograniczenia procentowego, nie później niż do dnia 1 kwietnia 2022 r.

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

zmieniająca decyzję 2007/441/WE upoważniającą Republikę Włoską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁸, w szczególności jej art. 395 ust. 1 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 168 dyrektywy 2006/112/WE ustanawia prawo podatnika do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) naliczonego od dostarczanych towarów i świadczonych usług, które wykorzystuje on na potrzeby swoich opodatkowanych transakcji. Art. 26 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy za odpłatne świadczenie usług uznaje użycie towarów stanowiących część majątku przedsiębiorstwa do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub, bardziej ogólnie, do celów innych niż działalność jego przedsiębiorstwa.
- (2) Decyzja Rady 2007/441/WE⁹ upoważnia Włochy, na mocy art. 168 dyrektywy 2006/112/WE, do ograniczenia do wysokości 40 % prawa do odliczania VAT nakładanego na niektóre wydatki związane z niektórymi silnikowymi pojazdami drogowymi, które nie są wykorzystywane wyłącznie do celów działalności gospodarczej. W przypadku pojazdów, w odniesieniu do których obowiązuje ograniczenie 40 %, Włochy są zobowiązane do zwolnienia podatników z obowiązku traktowania użycia pojazdu do celów prywatnych jako świadczenia usług zgodnie z art. 26 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE. Decyzja 2007/441/WE, której obowiązywanie kilkakrotnie przedłużono, ma wygasnąć w dniu 31 grudnia 2019 r.
- (3) W piśmie, które wpłynęło do Komisji w dniu 12 kwietnia 2019 r., Włochy wystąpiły z wnioskiem o upoważnienie do dalszego stosowania środków stanowiących odstępstwo dopuszczonych w drodze decyzji 2007/441/WE („środki stanowiące odstępstwo”) na kolejny okres do dnia 31 grudnia 2022 r.
- (4) Zgodnie z art. 395 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE pismem z dnia 13 maja 2019 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Włochy. Pismem z dnia 14 maja 2019 r. Komisja zawiadomiła Włochy, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

⁸ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁹ Decyzja Rady 2007/441/WE z dnia 18 czerwca 2007 r. upoważniająca Republikę Włoską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 165 z 27.6.2007, s. 33).

- (5) Zgodnie z art. 6 decyzji 2007/441/WE wraz z wnioskiem Włochy przedłożyły Komisji sprawozdanie obejmujące przegląd stosowanego ograniczenia procentowego dotyczącego prawa do odliczenia VAT. Na podstawie dostępnych obecnie informacji Włochy utrzymują, że stawka w wysokości 40 % nadal jest zasadna. Włochy twierdzą również, że zawieszenie obowiązku rozliczania VAT w przypadku wykorzystywania pojazdu silnikowego do celów prywatnych, w odniesieniu do którego obowiązuje ograniczenie 40 %, jest nadal konieczne, aby zapewnić kompletność i spójność tego środka. Ma to zapobiec podwójnemu opodatkowaniu. Te środki stanowiące odstępstwo są uzasadnione potrzebą uproszczenia procedury poboru podatku VAT i zapobieżenia uchylaniu się od opodatkowania poprzez niewłaściwe prowadzenie dokumentacji oraz składanie fałszywych deklaracji podatkowych.
- (6) Przedłużenie okresu stosowania środków stanowiących odstępstwo powinno być ograniczone do czasu potrzebnego do oceny skuteczności środków stanowiących odstępstwo oraz stosowności wysokości stawki. Należy zatem upoważnić Włochy do dalszego stosowania środków stanowiących odstępstwo do dnia 31 grudnia 2022 r.
- (7) Należy wyznaczyć termin na złożenie wniosku o ewentualne kolejne przedłużenie okresu stosowania środków stanowiących odstępstwo po 2022 r., które Włochy mogą uznać za konieczne. Włochy powinny być również zobowiązane do przedłożenia sprawozdania wraz z każdym takim wnioskiem o przedłużenie, obejmującego przegląd stosowanego ograniczenia procentowego dotyczącego prawa do odliczenia VAT.
- (8) Środki stanowiące odstępstwo będą miały jedynie znikomy wpływ na ogólną kwotę podatku pobieranego na końcowym etapie konsumpcji i nie wpłyną negatywnie na zasoby własne Unii z tytułu podatku VAT.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2007/441/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2007/441/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Wniosek o przedłużenie środków stanowiących odstępstwo określonych w niniejszej decyzji przedkłada się Komisji do dnia 1 kwietnia 2022 r. Do takiego wniosku dołącza się sprawozdanie obejmujące przegląd stosowanego ograniczenia procentowego dotyczącego prawa do odliczenia VAT na podstawie niniejszej decyzji.”;

- 2) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 grudnia 2022 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*